

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lipca 2018 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Bartłomiej Koelner

Protokolant: Karolina Szewczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 lipca 2018 r. we W.

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w K.

przeciwko J. P.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej J. P. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w K. kwotę 5573,52 zł (pięć tysięcy pięćset siedemdziesiąt trzy zł pięćdziesiąt dwa gr) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 11 grudnia 2017 r. do dnia zapłaty;

II. oddala dalej idące powództwo;

III. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 2470 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 30 września 2016 r. (data wniesienia pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym) (...) S.A. z siedzibą w K. wniosła o zasądzenie od pozwanej J. P. kwoty 5.573,52 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 24 listopada 2015 r. do dnia zapłaty oraz kosztami sądowymi w kwocie 70 zł i kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Uzasadniając swoje żądanie strona powodowa wskazała, że pozwana nielegalnie pobierała energię elektryczną bez zawartej umowy o dostarczanie energii elektrycznej w lokalu przy ul. (...) we W., co zostało stwierdzone przez pracowników strony powodowej w dniu 6 listopada 2015 r. Strona powodowa wyjaśniła, że wysokość szkody została ustalona na podstawie (...) S.A. z siedzibą w K. zatwierdzonej decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 16 grudnia 2014 r., na podstawie której wystawiono pozwanej notę obciążeniową z dnia 9 listopada 2015 r. z terminem płatności do dnia 23 listopada 2015 r. Strona powodowa podała, że pismem z dnia 29 czerwca 2016 r. wezwała pozwaną do zapłaty, co nie nastąpiło.

W dniu 24 marca 2017 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (sygn. akt VI Nc-e 1683314/16, k. 6 verte). Nakaz zapłaty nie został prawidłowo doręczony pozwanej na adres wskazany w treści pozwu (ul. (...) W.), prawidłowo został doręczony pozwanej na adres ul. (...) W. w dniu 11 grudnia 2017 r. (k. 12-15).

Pozwana J. P. wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, zaskarżając go w całości (k. 10). Pozwana zarzuciła bezzasadność roszczenia, nieistnienie zobowiązania i brak podstaw prawnych do zasądzenia żądanej pozwem kwoty, niewykazanie powództwa co do zasady i co do wysokości oraz przedawnienie roszczenia. Pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie od strony powodowej na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwana wskazała, że nie wie z

czego wynika roszczenie, zawsze płaciła na bieżąco rachunki za energię, zarówno za sprzedaż, jak i za dystrybucję. Pozwana podała, że roszczenie może być przedawnione, albowiem nie pamięta, aby miała jakąkolwiek nieuregulowaną należność.

W piśmie procesowym z dnia 17 kwietnia 2018 r. (k. 37-43) strona powodowa pottrzymała swoje twierdzenia. Wyjaśniła nadto, że w dniu 6 listopada 2015 r. dla lokalu przy ul. (...) we W. brak było aktywnej umowy na dostarczanie energii elektrycznej, gdyż poprzednio zawarta umowa uległa rozwiązaniu z uwagi na zgon poprzedniego odbiorcy i brak dokonywania dalszych opłat. Strona powodowa podała, że od roku 2011 wpłaty nie były dokonywane przez pozwaną, pojawiły się dopiero po zawarciu nowej umowy kompleksowej w niedługim czasie po kontroli. Wskazała, że opłata sankcyjna nie jest powiązana bezpośrednio ani pośrednio z wpłatami pozwanej z tytułu sprzedaży energii elektrycznej. Zdaniem strony powodowej, nie ciąży na niej obowiązek dochodzenia, kto faktycznie dokonał nielegalnego poboru energii, z jakich pobudek i w jakim okresie, albowiem odpowiedzialność za nielegalny pobór energii oparta jest na zasadzie ryzyka, pozwana zaś podczas kontroli przebywała w lokalu. Strona powodowa podkreśliła, że to pozwana winna był informować dostawcę energii o ewentualnym uszkodzeniu układu pomiarowego. Strona powodowa wyjaśniła, że roszczenie wynika bezpośrednio z postanowień taryfy (...) S.A. odnoszących się do nielegalnego poboru energii, w związku zaś ze stwierdzonym uszkodzeniem licznika energii elektrycznej niemożliwym było ustalenie rzeczywistej ilości pobranej energii w okresie bezumownym, strona powodowa zastosowała zatem pkt 7.2 ww. Taryfy, zgodnie z którym operator może obciążyć podmiot nielegalnie pobierający energię opłatami w wysokości pięciokrotności stawek opłat określonych w Taryfie dla jednostrefowej grupy taryfowej, do której ten podmiot był zakwalifikowany oraz w wysokości pięciokrotności ceny energii elektrycznej. Strona powodowa wyjaśniła, że na dochodzoną kwotę składają się: opłata za energię elektryczną czynną (obliczona ryczałtowo ilość energii elektrycznej $\times 0$, (...) - średnia cena energii $\times$ pięciokrotność ceny energii) – 2.556,25 zł, opłata sieciowa zmienna - (obliczona ryczałtowo ilość energii elektrycznej $\times 0$, (...) - stawka opłaty sieciowej przejściowej pkt 8.1 Taryfy dla G-11 $\times 5$) – 2.809,38 zł, opłata jakościowa (obliczona ryczałtowo ilość energii elektrycznej $\times 0,0115$ zł stawka opłaty sieciowej jakościowej pkt 8.1 Taryfy dla G-11 $\times 5$) – 179,69 zł, opłata sieciowa stała (1 miesiąc $\times 1,55$ zł – pkt 8.1 Taryfy dla G-11 w odniesieniu do stawki opłaty sieciowej stałej $\times 5$) – 7,55 zł, opłata przejściowa (3,29 zł – pkt 8.1 Taryfy dla G-11 w odniesieniu do stawki opłaty przejściowej $\times 5$) – 16,45, opłata abonamentowa (0,80 zł – pkt 8.1 Taryfy dla G-11 w odniesieniu do stawki opłaty abonamentowej $\times 5$) – 4 zł. Strona powodowa wskazała, że termin przedawnienia wynosi 3 lata ((...) § 1 i 2 k.c.) i rozpoczął swój bieg w chwili przeprowadzenia kontroli, natomiast przerwał bieg z chwilą skutecznego wniesienia pozwu, do tego czasu nie doszło do przedawnienia roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 listopada 2015 r. upoważnieni przedstawiciele (...) S.A. przeprowadzili kontrolę instalacji oraz układu pomiarowego u pozwanej J. P. w lokalu przy ul. (...) we W.. W wyniku czynności kontrolującej stwierdzili brak umowy na dostawę energii elektrycznej z (...) S.A., na tablicy licznikowej poprawnie zamontowany układ pomiarowy, brak plomby monterskiej, plomba legalizacyjna bez uwag, pobór prądu 0,35 A, zabezpieczenie przedlicznikowe 25 A, niedziałający wyświetlacz licznika. Licznik znajdował się w mieszkaniu. Kontrolujący zdjęli i oplombowali licznik. Pozwana J. P. była obecna przy kontroli, podpisała sporządzony protokół kontroli, nie wnosząc do niego zastrzeżeń.

Dowód:

- Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli nr (...) z dnia 30 października 2015 r., k. 66,
- Protokół kontroli nr (...), k. 68.

Poprzednio zawarta umowa dla lokalu położonego we przy ul. (...) we W. uległa rozwiązaniu z powodu zgony poprzedniego odbiorcy oraz brak opłat. Kolejna umowa kompleksowa dotycząca energii elektrycznej dla punktu poboru – lokalu przy ul. (...) we W. – została zawarta przez pozwaną J. P. z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. (sprzedawca) na czas nieokreślony w dniu 17 listopada 2015 r. Zgodnie z umową sprzedawca zobowiązał się zapewnić pozwanej świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej przez przedsiębiorstwo energetyczne prowadzące działalność w

zakresie dystrybucji, tj. Operatora Systemu Dystrybucyjnego, którym jest (...) S.A. z siedzibą w K.. Wpłaty za energię elektryczną były uiszczane dopiero po zawarciu ww. umowy, tj. od grudnia 2015 r.

Dowód:

- Historia działań podjętych przez stronę powodową dla lokalu przy ul. (...) we W. w okresie 2003-2011 r., k. 75-78,
- Umowa kompleksowa dotycząca energii elektrycznej nr (...) z dnia 17 listopada 2015 r., k. 69-70,
- Wyciąg z systemu bilingowego strony powodowej, k. 71, k. 79.

W dniu 29 czerwca 2016 r. (...) S.A. skierowała do pozwanej J. P. na adres ul. (...) we W. wezwanie do zapłaty kwoty 5.573,52 zł wraz z ustawowymi odsetkami tytułem zadłużenia wynikającego z nieuregulowanej noty obciążeniowej nr (...) wystawionej w dniu 9 listopada 2015 r. za nielegalny pobór energii elektrycznej w terminie 7 dni.

Dowód:

- Przesądowe wezwanie do zapłaty z dnia 29 czerwca 2016 r. wraz z potwierdzeniem nadania, k. 62-63,
- Wyciąg z konta pozwanej, k. 65.

Zgodnie z Taryfą dla energii elektrycznej (...) S.A. w K., zatwierdzoną decyzją z dnia 16 grudnia 2014 r. Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki nr D. (...) -59(8)/ (...) /KKu, przez nielegalny pobór energii elektrycznej należy rozumieć: pobieranie energii elektrycznej bez zawarcia umowy, pobieranie energii elektrycznej z całkowitym lub częściowym pominięciem układu pomiarowo-rozliczeniowego, pobieranie energii elektrycznej poprzez ingerencję w ten układ pomiarowo-rozliczeniowy, mający wpływ na zafałszowanie pomiarów dokonywanych przez układ pomiarowo-rozliczeniowy (pkt 7.1 Taryfy). Zgodnie z pkt 7.2. Taryfy w przypadku nielegalnego pobierania energii operator może obciążyć podmiot nielegalnie pobierający tę energię, opłatami w wysokości pięciokrotności stawek opłat określonych w Taryfie dla jednostrefowej grupy taryfowej, do której ten podmiot byłby zakwalifikowany, zgodnie z kryteriami określonymi w § 6 ust. 1 rozporządzenia taryfowego, oraz w wysokości pięciokrotności ceny energii elektrycznej, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt. 18 lit. b) ustawy, przyjmując: wielkość mocy wynikającą z rodzaju zainstalowanych odbiorników, 2. ilości energii elektrycznej uwzględniające rzeczywistą możliwość pobierania energii przez dany podmiot wynikające z mocy i rodzaju zainstalowanych odbiorników, lecz nie wyższe niż: przy pobieraniu energii elektrycznej jedną fazą, za każdy 1 A prądu znamionowego zabezpieczenia 125 kWh. Za zabezpieczenie uważa się bezpieczniki najbliższe patrząc od strony zasilania, niedostępne dla ww. podmiotu i osób postronnych. W razie braku zabezpieczeń między instalacją odbiorczą, a siecią zasilającą przyjmuje się taką wielkość wkładek bezpiecznikowych, jaka powinna znajdować się w danej instalacji, nie mniejszą jednak niż 25 A, przy pobieraniu energii elektrycznej dwoma lub trzema fazami opłatę ustala się, jak powyżej, z uwzględnieniem krotności (2 lub 3), zależnie od liczby faz, którymi nielegalnie pobierano energię elektryczną.

Dowód:

- Taryfa dla energii elektrycznej (...) S.A. na rok 2015 r., k. 80-83.

Średnia cena sprzedaży energii elektrycznej w 2014 r. na rynku konkurencyjnym wynosiła 163,58 zł/MWh.

Dowód:

- Informacja Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki nr (...) w sprawie średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym za rok 2014 r., k. 84.

W dniu 9 listopada 2015 r. (...) S.A. w K. na podstawie pkt 7.2 Taryfy dla energii elektrycznej wystawiła pozwanej J. P. dokument obciążeniowy nr (...) za nielegalny pobór energii elektrycznej dla grupy taryfowej G11 (gospodarstwa

domowe) na kwotę 5.573,52 zł z terminem płatności do dnia 23 listopada 2015 r. Na kwotę 5.573,52 zł składały się następujące pozycje:

- 2.556,25 zł za energię elektryczną czynną: (...) (obliczona ryczałtowo ilość energii elektrycznej – zabezpieczenie przedlicznikowe 25 A x 125 kWh x 1 faza) x 0,1636 zł średniej ceny energii x 5 (pięciokrotność ceny energii elektrycznej),
- 2.809,38 zł opłaty sieciowej zmiennej: (...) (j.w.) x 0,1798 zł (pkt 8.1 Taryfy dla G-11 w odniesieniu do stawki opłaty sieciowej przejściowej) x 5 (j.w.),
- 179,69 zł opłaty jakościowej: (...) (j.w.) x 0,0115 zł (pkt 8.1 Taryfy dla G-11 w odniesieniu do stawki opłaty jakościowej) x 5 (j.w.),
- 7,75 zł opłaty sieciowej stałej: 1 miesiąc x 1,55 zł (pkt 8.1 Taryfy dla G-11 w odniesieniu do stawki opłaty sieciowej stałej) x 5 (j.w.),
- 3,29 zł opłaty przejściowej 3,29 zł (pkt 8.1 Taryfy dla G-11 w odniesieniu do stawki opłaty przejściowej) x 5 (j.w.),
- 4 zł opłaty abonamentowej: 0,80 zł (pkt 8.1 Taryfy dla G-11 w odniesieniu do stawki opłaty abonamentowej) x 5 (j.w.),

Dokument został zaadresowany do pozwanej na adres ul. (...), (...)-(...) W..

Dowód:

- Nota obciążeniowa (...) z dnia 9 listopada 2015 r., k. 67,
- Taryfa dla energii elektrycznej (...) S.A. na rok 2015 r., k. 80-83.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości w zakresie żądania zapłaty kwoty 5.573,52 zł oraz w części w zakresie roszczenia odsetkowego.

Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe wykazało, że pozwana J. P. pobierała nielegalnie energię elektryczną dla punktu poboru – lokalu mieszkalnego położonego we W. przy ul. (...). Na podstawie przedłożonych przez stronę powodową dowodów z dokumentów, w szczególności protokołu kontroli z dnia 6 listopada 2015 r., Sąd ustalił, że w dniu przeprowadzanej kontroli dla przedmiotowego lokalu brak było zawartej i aktywnej umowy na dostarczanie energii elektrycznej. Historia działań podjętych przez stronę powodową dla lokalu przy ul. (...) we W. wskazuje, że po rozwiązaniu poprzedniej umowy kompleksowej do dnia kontroli nie doszło do zawarcia nowej umowy kompleksowej, wyciągi z systemu bilingowego wskazują zaś, że od 2011 r. pozwana nie czyniła wpłat, kolejne wpłaty pojawiły się zaś dopiero po zawarciu nowej umowy kompleksowej co nastąpiło już po stwierdzeniu nielegalnego poboru energii. Zarzuty pozwanej zgłoszone w sprzeciwie od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wobec powyższego okazały się bezzasadne. Sąd miał również na względzie, że pozwana w istocie nie odniosła się w swoich zarzutach do samego faktu nielegalnego poboru energii, a jedynie twierdziła, że nie ma żadnych zobowiązań wobec strony powodowej. Nadto z treści protokołu z dnia 6 listopada 2015 r. wynika, że pozwana była obecna podczas kontroli pracowników strony powodowej (licznik znajdował się mieszkaniu), podpisała protokół kontroli, nie wnosząc do niego żadnych zastrzeżeń. Pozwana powyższemu w toku procesu nie zaprzeczyła.

Stwierdzenie nielegalnego poboru energii w przedmiotowym lokalu przy ul. (...) we W. w dniu 6 listopada 2015 r., tj. pobieranie energii bez zawartej i aktywnej w chwili kontroli umowy na jej dostarczanie, wyczerpuje przesłanki zawarte w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz.U. 1997 nr 54 poz. 348 z późn. zm., dalej zwana ustawą Prawo energetyczne). Zgodnie bowiem z art. 5 ustawy Prawo energetyczne dostarczanie paliw gazowych lub energii odbywa się, po uprzednim przyłączeniu do sieci, o którym mowa w art. 7, na podstawie umowy sprzedaży i umowy

o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji albo umowy sprzedaży, umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji i umowy o świadczenie usług magazynowania paliw gazowych lub umowy o świadczenie usług skraplania gazu. Stosownie zaś do art. 3 pkt 18 ustawy Prawo energetyczne nielegalne pobieranie paliw lub energii to pobieranie paliw lub energii bez zawarcia umowy, z całkowitym albo częściowym pominięciem układu pomiarowo-rozliczeniowego lub poprzez ingerencję w ten układ mającą wpływ na zafalszowanie pomiarów dokonywanych przez układ pomiarowo-rozliczeniowy. Jak wynika z ustaleń Sądu, powyższe przesłanki uznania pobierania energii za nielegalne zostały spełnione – dla przedmiotowego lokalu nie było zawartej umowy (ani w formie pisemnej ani dorozumianej). Pozwana w toku postępowania nie przedstawiła nawet twierdzeń przeciwnych, pomijając w swoich zarzutach odniesienie się do faktu nielegalnego poboru energii.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy Prawo energetyczne w razie nielegalnego pobierania paliw lub energii, przedsiębiorstwo energetyczne może: 1) pobierać od odbiorcy, a w przypadku, gdy pobór paliw lub energii nastąpił bez zawarcia umowy, może pobierać od osoby lub osób nielegalnie pobierających paliwa lub energię opłatę w wysokości określonej w taryfie, chyba że nielegalne pobieranie paliw lub energii wynikało z wyłącznej winy osoby trzeciej, za którą odbiorca nie ponosi odpowiedzialności albo 2) dochodzić odszkodowania na zasadach ogólnych. Ww. przepisy dają przedsiębiorstwu energetycznemu alternatywne uprawnienia, bądź do pobierania od odbiorcy albo innych osób dopuszczających się nielegalnego poboru paliwa lub energii opłaty w wysokości określonej w taryfie, bądź też dochodzenia odszkodowania na zasadach ogólnych, zwłaszcza w przypadku, gdy z nielegalnym poborem energii lub paliwa związane są inne szkody, których sama opłata taryfowa mogłaby nie wyrównać (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 20 września 2012 r., I ACa 385/12, LEX nr 1235954). W przypadku wyboru przez to przedsiębiorstwo pierwszego z ww. uprawnień, do nałożenia opłaty za nielegalnie pobraną energię lub paliwo wystarczy jedynie stwierdzenie faktu, iż rzeczywiście doszło do nielegalnego poboru i określenie na podstawie taryfy obowiązującej na terenie danego przedsiębiorstwa energetycznego kwoty należnej za nielegalnie pobraną energię lub paliwo. Zgodnie zaś z art. 46 ust. 3 i ust. 4 pkt 10 ustawy Prawo energetyczne, sposób ustalania opłat za nielegalny pobór energii elektrycznej określany jest w drodze rozporządzenia. Wydane na podstawie art. 46 ust. 3 i 4 Prawa energetycznego rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 18 sierpnia 2011 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie energią elektryczną (Dz.U. 2011 nr 189 poz. 1126 ze zm.), obowiązujące w okresie od 27 września 2011 r. do 30 grudnia 2017 r., przewidywało w § 44 ust. 1, że jeżeli energia elektryczna jest pobierana bez zawarcia umowy sprzedaży energii elektrycznej albo umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, albo umowy kompleksowej, przedsiębiorstwo energetyczne świadczące usługi przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej lub usługi kompleksowe może obciążyć podmiot nielegalnie pobierający tę energię opłatami w wysokości pięciokrotności stawek opłat określonych w taryfie dla jednostrefowej grupy taryfowej, do której ten podmiot byłby zakwalifikowany, zgodnie z kryteriami określonymi w § 6 ust. 1, oraz w wysokości pięciokrotności cen energii elektrycznej, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy, przyjmując ilości energii elektrycznej uwzględniające rzeczywistą możliwość pobierania energii przez dany podmiot wynikające z mocy i rodzaju zainstalowanych odbiorników. Treści ww. przepisów rozporządzenia odpowiada treść powołanej przez stronę powodową Taryfy.

W ocenie Sądu, żądana kwota 5.573,52 zł znajduje podstawę w postanowieniach (...) S.A. (o której mowa w przepisie art. 57 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo energetyczne), zatwierdzonej decyzją z dnia 16 grudnia 2014 r. Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, w zakresie nielegalnego poboru energii (pkt 7 Taryfy – Opłaty za nielegalne pobieranie energii, pkt 8 – S. opłat za usługi dystrybucji dla poszczególnych grup taryfowych). Nie budziła wątpliwości Sądu prawidłowość wycień strony powodowej wobec zastosowania postanowień Taryfy.

Sąd miał na względzie, że w związku ze uszkodzeniem licznika energii elektrycznej strona powodowa nie miała możliwości ustalenia rzeczywiście pobranej energii w okresie bezumownym, zaktualizowało się zatem po jej stronie uprawnienie do zastosowania pkt 7.2 ww. Taryfy (vide stan faktyczny). Strona powodowa wyjaśniła w sposób niebudzący zastrzeżeń, a jakich przyczyn przy wystawianiu noty obciążeniowej przyjęto rozliczenie ryczałtowej, jak obliczono ilość energii elektrycznej, przyjętą następnie jako podstawę do dokonania dalszych obliczeń. Nie budziło nadto wątpliwości Sądu, że przyjęta przez stronę powodową taryfa G-11 była prawidłowa, albowiem była to taryfa dla gospodarstw domowych. Strona powodowa wyjaśniła również należycie podstawę przyjętej średniej ceny

sprzedaży energii elektrycznej, która w 2014 r. na rynku konkurencyjnym wynosiła 163,58 zł/MWh, co odpowiadało z kolei przyjętej przez stronę powodową cenie jednostkowej za 1 kWh w wysokości 0,1636 zł. Strona powodowa w swoim piśmie procesowym wniesionym w dniu 17 kwietnia 2018 r. przedstawiła szczegółowy sposób wyliczenia dochodzonej należności (k. 42). Pozwoliło to Sądowi na zweryfikowanie danych wskazanych w złożonej przy pozwie nocie obciążeniowej i ustalenie, iż zgłoszona w pozwie kwota 5.573,52 zł wyliczona została w sposób prawidłowy, wszystkie jej elementy znajdują bowiem oparcie w przedstawione Taryfie.

Pozwana w sprzeciwie od nakazu zapłaty podniosła zarzut przedawnienia, zarzut ten jednakże okazał się nieskuteczny. Zgodnie z art. 117 § 1 k.c. z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu, natomiast § 2 stanowi, iż po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Jednakże zrzeczenie się zarzutu przedawnienia przed upływem terminu jest nieważne. W myśl art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. W ocenie Sądu, nielegalny pobór energii na gruncie prawa cywilnego stanowi czyn niedozwolony, zastosowanie znajdzie zatem przepis art. 442¹ k.c., zgodnie z którym roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym ulega przedawnieniu z upływem lat trzech od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia. Jednakże w każdym wypadku roszczenie przedawnia się z upływem lat dziesięciu od dnia, w którym nastąpiło zdarzenie wyrządzające szkodę (§ 1). Jeżeli szkoda wynikła ze zbrodni lub występku, roszczenie o naprawienie szkody ulega przedawnieniu z upływem lat dwudziestu od dnia popełnienia przestępstwa bez względu na to, kiedy poszkodowany dowiedział się o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia (§2). Powyższe oznacza, że bieg trzyletniego terminu przedawnienia roszczenia strony powodowej rozpoczął się dopiero w dniu przeprowadzenia kontroli, która ujawniła nielegalny pobór gazu, tj. w dniu 6 listopada 2015 r. W dniu zatem wniesienia pozwu, tj. w dniu 30 września 2016 r., przedmiotowe roszczenie nie uległo jeszcze przedawnieniu.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd uznał żądanie zapłaty kwoty 5.573,52 zł za zasadne w całości.

Strona powodowa domagała się od pozwanej zapłaty odsetek ustawowych liczonych od ww. kwoty od dnia 24 listopada 2015 r., zgodnie bowiem z wystawioną notą obciążeniową z dnia 9 listopada 2015 r., termin płatności upływał w dniu 23 listopada 2015 r. Zgodnie z art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Stosownie zaś do art. 455 k.c. jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. W ocenie Sądu, roszczenie strony powodowej nie stało się wymagalne z chwilą upływu terminu wskazanego w nocie obciążeniowej, albowiem nota ta została wysłana na nieprawidłowy adres pozwanej, tj. ul. (...), (...)-(...) W., jak zaś wynika z dokumentów zgromadzonych w sprawie, pozwana zamieszkuje pod adresem ul. (...), (...)-(...) W., i tego też punktu poboru energii dotyczyło postępowanie. Pozwana nie miała zatem możliwości zapłaty w wyznaczonym przez stronę powodową terminie, nie wiedząc o wystawionej nocie obciążeniowej. Również przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 29 czerwca 2016 r. (k. 62) zostało skierowane na nieprawidłowy adres pozwanej (ul. (...) we W.). Pierwszą datą, w której pozwana dowiedziała się o zobowiązaniu i została wezwana do zapłaty była data prawidłowego doręczenia jej odpisu pozwu przez Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie, co nastąpiło w dniu 11 grudnia 2017 r. (k. 15). Sąd stoi na stanowisku, że jeżeli pozwany został wezwany do zapłaty poprzez doręczenie mu odpisu pozwu, a żądanie w nim zawarte było wówczas usprawiedliwione (co miało miejsce w sprawie), to pozwany pozostaje w opóźnieniu z zapłatą już od chwili doręczenia mu odpisu pozwu. Kierując się tą zasadą, Sąd zasądził odsetki za opóźnienie od kwoty 5.573,52 zł od dnia 11 grudnia 2017 r. do dnia zapłaty, dalej idące powództwo oddalając, o czym orzekł w pkt I i II wyroku.

O kosztach procesu w pkt III wyroku Sąd orzekł w oparciu o przepis art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Strona powodowa wygrała sprawę niemalże w całości, stąd Sąd włożył na pozwaną obowiązek zwrotu poniesionych przez stronę powodową kosztów procesu. Na przedmiotowe koszty w kwocie łącznej 2.470 zł składały się następujące należności: 70 zł opłaty

sądowej od pozwu oraz 2.400 zł kosztów zastępstwa procesowego w stawce minimalnej, ustalonej na podstawie § 2 pkt 4 w zw. z § 15 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1804 z dnia 2015.11.05).